

Catalunya. De la “*Immunitas Plebis*” a la Justa Causa

written by Sebastià Sardiné | 21 de maig de 2024

Ja hem votat i el votant no erra, sanciona. Els partits i líders sobiranistes-independentistes han de fer catarsi saludable i iniciar el camí de la unitat d'acció que s'hauria de visualitzar en les eleccions europees. Amb l'objectiu de fer efectiva la República, necessària per al bé de tots els residents a Catalunya, migrants inclosos.

Els bona fe com jo continuem explorant en els nostres drets ancestrals: “Faci lo rei i la llei a la Cort, amb la Cort”. “De què serveix fer lleis, si no són observades”. “La llei no és el dret, sinó que hauria de ser una assenyada expressió del dret”. “La sobirania és del poble” o aquell més important que ens atorga el dret natural, la *Immunitas Plebis*, la immunitat que té el poble per a fer efectiva la República Catalana, en lliure exercici de la seva sobirania, sense por a ser perseguits, ni apallissats, ni expedientats, ni encausats, ni castigats, ni empresonats, ni exiliats... per haver exercit i guanyat democràticament la nostra independència en aquell gloriós referèndum vinculant de l'1-0, confirmat el dia 3 d'octubre, que propicià la proclamació de la República Catalana el 27-0, però suspendre-la qui no tenia mandat per a fer-ho i ferir-nos d'estocada. Estocada que posteriorment fou agreujada pel cop d'estat de l'article 155CE que va devaluar l'autogovern a autonomia vigilada, tutelada per un estat que crònicament incompleix amb allò promès i que ens espolia. Un estat que trenca cada any el tracte, el contracte social dels nostres Estatuts. Agreujat encara més, després de la S.TC-2010, que ens impedeix l'Estat referendar la reforma judicial no acceptada.

Pels incompliments constants, l'Estat ha perdut la *potestas*. Aquella convocatòria d'eleccions el desembre 2017 fou

il·legítima. Tot i això, tornarem a guanyar. En un abús de poder, l'Estat suspengué al MHP Torra per un llençol vindicador a la façana de la Generalitat. El Poder Judicial juga fort en el desavinença de legitimitats. Per una banda, hi ha la del poble sobirà afectat, el català. I per l'altra, la de l'Estat, gens legitimat per una Constitució de 1978, viciada de nul·litat, en imposar els militars els articles 2 i 8. Ens trobem en una democràcia inversa, en retrocés, pels fets del 23-F-81. També per la LOAPA, i pels incompliments constants del poder orgànic en afers que afecten a la nació catalana. La nostra nació està legitimada com a tal en la S-TJUE de gener 2023, que ens reconeix com a Grup Organitzadament Identificable (GOI) i identificat, que per Justa Causa, pot i vol decidir lliurement el seu futur, sense altra premissa que fer-ho pacíficament i democràtica.

Ens cal recuperar la sobirania originària com a nació, que és titular de la *Immunitas Plebis*, i del dret de resistència i de recuperació que defensava Sant Tomàs d'Aquino, i l'Escola de Salamanca a principis del segle XVI. Com ens alligona el *Vindiciae contra Tyrannos* (1579), en base al que, amb l'Acta d'Abjuració de Leiden, o Decret d'Abandonament –*verlaten*– les Províncies Unides del Nord dels Països Baixos, abjurant de la fidelitat dada al Borbó Felip II de les Espanyes. Declararen la seva independència el 26 de juliol de 1581 (1) per Justa Causa, com la que empara ara a la Catalunya espoliada i perseguida. Una Catalunya lligada a l'Estat espanyol forçadament, amb connivències de poder, càrrecs, indults i amnisties promeses –enganyant a mitges– amb ocults interessos d'estat i de govern, contra la voluntat de la nació catalana que vindica l'estat propi, de fet i de dret.

Ara, en les negociacions per conformar govern, s'imposaran els interessos d'estat, és a dir, els de Madrid i sucursal. L'amnistia, encara no ha estat publicada al BOE. I no se sap què pot passar amb Puigdemont sense acta d'eurodiputat i gent encausada patint les conseqüències de la manca d'amnistia. Del

tauler polític en cauran algunes peces, poques, dissortadament. A la foscor, sense llums ni taquígrafs, els devaluats negociadors d'ERC a Madrid, i els de Junts a Ginebra, seran prescindibles. Mentrestant, tindrem processisme de menjadora. Un processisme que negociarà qüestions que no apareixen en els programes electorals. Decidiran govern, superat el nou tràngol de les eleccions al Parlament Europeu. Aprofitem aquestes eleccions europees per tornar a parlar clar els de l'1-0. Potser serà l'hora d'exercir el poble la *Immunitas Plebis*, per recobrar tot el poder, i... Via Fora!

En aquest mentrestant, l'Assemblea Nacional Catalana encara és la casa comuna transversal. És la casa de moltes d'aquelles persones lliures que vàrem organitzar, posar urnes, votar i guanyar el referèndum el 2017. Llavors, com ara, els càrrecs electes eren d'un color o altre, socialistes, convergents, d'Esquerra, de Comuns, de les Cup i gent demòcrata, que no ateniien consignes de partit i votàrem independència, i ho continuarem fent. Alguns votaren no, hi tenien dret.

Aquestes darreres eleccions molts dels enganyats s'han abtingut, altres han traspassat interinament vots a un PSC abduït per un PSOE tant unionista i centralista com el PP. S'han volatilitzat 800.000 vots sobiranistes-independentistes de l'1-0. Són a l'Assemblea, a Òmnium i a altres estructures, pendants d'afegir-se, il·lusionats, a la nova Renaixença que ha d'aflorar de la mà de l'Assemblea.

L'Assemblea s'està reestructurant en un nou Secretariat Nacional, unit i transversal, compromès a escoltar i fer-se escoltar, com pertoca. Un secretaria que serà pressionant i que haurà d'empènyer al nou govern resultant d'aquestes o altres eleccions, a fer el que ha de fer. I si flaqueja, ho farà el poble com a GOI o en l'Assemblea de Càrrecs Electes i AMI, o en altra forma, on pertoqui, seguint la Llei de Transitorietat 20/17. La sobirania és nostra, i no dels partits aburgessats, amb estructures empresarials, amb càrrecs i interessos orgànics, allunyats del sentir de la gent

desencisada i enganyada que, a contracor, vota com vol.

Aquest poble es mereix un engrescador homenatge que alguns transversals preparen en honor seu. L'homenatge als anònims, als perseguits i als que ja no veuran la independència. Tots ells, es mereixen ser honorats, més que no pas els polítics que ens han portat a l'atzucac.

Catalanoparlants, catalanopensants, gent nostrada, ja han cicatritzat les ferides. Hem plorat el dol. Aixequem-nos i abracem-nos a l'hora. Tornem a la cursa, fins a assolir la meta. Guanyarem. El futur és nostre. Tenim dret a fer efectiva la República Catalana. Fem-la. Per Justa Causa.

(1) La independència dels Estats Units també va tenir com a principi la Causa Justa en la seva declaració d'Independència.